

Loretta Napoleonis "Uppror i Irak" – fantasier för ockupationsvänstern.

av Snorre Lindquist
2006-11-05

Den 23:e mars höll den italienska ekonomen och författaren Loretta Napoleoni (LN) en föreläsning på ABF i Stockholm över sin bok "Uppror i Irak – al-Zarqawis heliga krig", som välvilligt recenserats i DN och SvD. Hon blev tillfrågad om hur hon såg på dagsläget i Irak. Hon såg bara ett oförsonligt inbördeskrig – "USA's närvaro gör varken till eller ifrån". Jag tyckte svaret var märkligt – var stod hon själv egentligen i Irak-frågan?

Så jag köpte boken för att bli lite klokare. Den är nog rätt spridd vid det här laget. Leopardförlaget med översättaren Stefan Lindgren ger boken en goodwill i vänsterkretsar. Detta är vad jag kom fram till:

LN's huvudtes är att den gäckande skuggan al-Zarqawi vid det här laget spelar rollen som den store hjälten i en farlig nyväckt "al-Qaidistisk" rörelse vars ideal spritt sig i breda lager bland sunnierna och skapat ett inbördeskrig mot shiiterna. USA har bidragit till utvecklingen genom en klumpig, okunnig och misslyckad politik. Al-Zarqawi har utnyttjats som myt för att rättfärdiga kriget och har därigenom med automatik skapat hans strålgans för enkla irakier.

LN ser Bush/Blair's "krig mot terrorismen" som en stor fara – de vill bekämpa terrorn med militära medel utomlands och med förtyck hemma (antiterroristisk lagstiftning). Här har hon förvisso rätt.

Men LN tycks vara helt ointresserad av folkrätten som instrument för att skapa fred och frihet från terrorism. Den irakiska regimens legitimitet ifrågasättes aldrig med ett ord. Tvärtom – det gängse officiella hyckleriet accepterar hon utan reservationer.. Detta är anmärkningsvärt och graverande i en bok som ger sig ut för att beskriva terrorismens gissel i ett ockuperat land.

LN's eget recept är i stället en "sanningspolitik" som går ut på att västvärlden bättre skall förstå jihadrörelsen och "al-Qaidismens" sanna natur. Detta skulle ge en utrikespolitik som respekterar muslimernas vilja menar hon.

När hon beskriver irakiernas motståndskamp, eller "uppror", det ord hon som oftast föredrar, är 4:e Genèvekonventionens distinktioner aldrig med. I stället låter hon begreppen "terrorism" och "motstånd mot en ockupant" flyta samman i en dimma. Hur är det möjligt att bedöma "upprorets sanna natur" som hon beskriver på sid. 198 utan att ens närma sig frågan om dess folkrättsliga legitimitet?

Splittringen i landet och inbördeskriget beskrivs som orsakat av utländska jihadister, och inre krafter i Irak enbart. Att den inbördes splittringen i landet skulle kunna vara ett resultat av USA's krigshandlingar och bevisbara djupa ingrepp i Iraks konstitution, val och regeringar är henne fullständigt främmande. Även här gäller den officiella lögnbilden, denna är hennes "sanningspolitik".

Eftersom ämnet är så fullt av gåtor och det tycks vara möjligt att ifrågasätta om al-Zarqawi numera ens existerar, kunde man väntat sig att LN ägnade några rader att diskutera sina källors pålitlighet. Men någon hjälp för tvivlare gives ej.

Min slutsats blir: Loretta Napoleoni är en fantasimakare i "terrorism-specialisternas" och ockupationsvänsterns tjänst. Sålunda använde sig Andreas Malm (chefredaktör i Arbetaren) av hennes forskningsresultat i en stort uppslagen DN-artikel 1 april i år. Hans budskap var att Irak-kriget nu är ett inbördeskrig. USA måste ut ur Irak men innan dess "förhandla om tillbakadragandets logistik med irakiernas valda representanter". Förhandla med sin quislingregim alltså, som tillsatts i strid med regeln i 4:e Genèvekonventionen som förbjuder en ockupationsmakt att ändra i det ockuperade landets styrelse eller konstitution.

Snorre Lindquist

2006-11-05

(Publicerat med tillstånd.)

http://mediekritik.lege.net/doc/Snorre_Lindquist_Om_Loreta_Napoleonis.pdf